

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

*Εν Ἑλλάδι ἀρ. 10 — ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀρ. 12.
Ἡ συνδρομὴ εἶναι προληπτικῆς ἐτήσιας ἢ κατ' ἔτημασιν
εἰς δύο ἔτας δόσεις.

ΕΚΔΑΤΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ»

Ἐν δόρ Μουσῶν ἀρ. 6.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λεπ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — 30 Σεπτεμβρίου 1884.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΥ: Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά. — Κ. Σ. Κόντου Γλωσσικά παρατηρήσεις. — Ἡμερολόγιον — Ἑβδομάς. — Ἀπαντήσεις ἀνευ ἐρωτήσεων. — Πνευματικαὶ ἀσκήσεις. — Ἀλληλογραφία.

ΦΥΛΛΟΥ: Τὰ κοιμητήρια τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ Σπυρίδωνος Κ. Παγαυίτη (τέλος). — Τίνας ἄλλων κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ Σ. Γ. Παναγιωτοπούλου (τέλος) — Ὁ συνταγματάρχης ἀμερικανικὸν διήγημα (συνέχεια). — Ὁ Κύριος Κωνσταντῆνας, ποίημα ὑπὸ Γ. Χ. Σουρῆ.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ὡς παράτονον προανάκρουσμα τῆς ἐν τῇ Βουλῇ μελλούσης ἀγρίας πολιτικῆς διαμάχης δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ ἐπὶ τῆς πλατείας τῶν Ἀνακτόρων καὶ πρὸ τῶν ὀμαμάτων τοῦ Βασιλέως ζωνρὰ ἐκδήλωσις τῶν ἀντιθέτων φρονημάτων τῆς συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως. Ἡ σύγκρουσις ὄντως εἶχε τὸ ἀρχαιοπρεπές διότι ὁ λαὸς συνζήτησι καὶ διεπληκτίζετο ἀμέσως καὶ οὐχὶ δι' ἀντιπροσώπων, καὶ μόνον ὁ ἦχος τοῦ ἐπανειλημμένως ἐκπυροκροτήσαντος πολυκρότου μᾶς ἐπέσειν ὅτι ζῶμεν εἰς τοὺς νεωτέρους ἑλληνικοὺς χρόνους.

Ἀλλὰ πλὴν τούτου καὶ ἄλλη παρατήρησις μᾶς ἐπανήγαγεν εἰς προγενεστέραις ἐποχάς· ἡ διαφορὰ τῶν δύο-τριῶν ἀνδρῶν τῶν θαρραλέως ἀντιμετωπισάντων τὴν γραπτικὴν καὶ ἀστυνομικὴν ἐπίθεσιν, καὶ τοῦ ὑπὸ πανικοῦ καταληφθέντος πλήθους καὶ εἰς ἀτακτον τραπέντος φυγῆν πρὸ τοῦ χρεμετισμοῦ καὶ τοῦ ἀβλαβεστάτου ἵππου, μᾶς ὑπενθύμισε τὴν ἱστορικὴν διαμείνασαν φράσιν τοῦ φράγκου ἡγεμόνος τῶν Ἀθηναίων Ἰωάννου Α' Δελαρός (1275) **πολὺ λαὸ, ὀλίγο ἄνθρωπο** . . .

Μετὰ τὰς ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς οἰκογενείας του, ὑπὲρ τῆς συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως, τὰ πλήθη ἀπεχώρησαν, λαβόντα τὴν ἐπὶ τῇ κατασβέσει τῆς πυρκαϊγῆς τῶν Ἀνακτόρων Ὑψηλὴν εὐαρέσκειαν, καὶ οἱ μὲν συμπολιτευόμενοι διελύθησαν οἱ δὲ ἀντιπολιτευόμενοι διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου διηυθύνθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Δηλιγιάννη, ὅπου, ὑπακούσαντες εἰς τὴν ἐμφρόνα προτροπὴν του, διελύθησαν. Ἡ πάλιν, ὡς προσωπικὴ μάλλον, διεξήχθη σχεδὸν ἀνάιμακτος· ἀπόδειξις ὅτι πολλάκις ἀπο-

βαίνει λυσιτελής ἢ μὴ ὑπαρξίς καὶ συγκρούσις ὑψηλοτέρων ἰδεῶν . . .

Μεταξὺ τῶν χαριεστέρων ἐπεισοδίων τῆς ἐκτάκτου ὑποδοχῆς ἦσαν καὶ αἱ τῶν δημάρχων προσφωνήσεις, αἵτινες ἀνέκαθεν προωρίσθησαν νὰ πλουτίζωσι τὰς ἀνεκδοτικὰς συλλογὰς πάσης ἐποχῆς καὶ πάντος ἔθνους. Ἀνέκαθεν οἱ δημάρχου ἐθεωρήθησαν ὡς ὀχληρὰ προσκόμματα εἰς τὰς βασιλικὰς πορείας, τὰ δὲ λογυδριά των ἀπληθασθησαν οὐχὶ διὰ τὰς φράσεις καὶ τὰς ἰδέας των ἀλλὰ διὰ τὰ ἐπεισόδια, ἀτινα μοιραίως τὰ παρακολουθοῦσι . . .

Ἄλλ' ἔνεκα τοῦ σπουδαιοτέρου τῆς ἑβδομάδος ταύτης γεγονότος ἐλησημονήσαμεν νὰ θοηνήσωμεν διὰ τὰς μαύρας σημαίας τοῦ κ. Δαίγλαρη, περιελθούσας φεῦ! εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν, νὰ συγχαρῶμεν τοὺς ἀναμαρρωτάς των ταχυδρομείων διὰ τὴν νέαν κλοπὴν τῶν συστημένων ἐπιστολῶν, νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν πρῶτον πρεσβευτὴν τοῦ φιλελευθέρου Ἀμερικανικοῦ ἔθνους διὰ τὰς ἀνθελληνικὰς ἐνεργείας του, νὰ ἐπαινέσωμεν τὸν ἀναλαβόντα τὴν ταχεῖαν ἀποξήρανσιν τῆς . . . σταφίδος κ. Ἀνδρέαν Γεωργόπουλον, νὰ ἀνακοινώσωμεν τὸ ἄνομα τοῦ κ. Εὐθυμίου Μήλα ὡς διευθυντοῦ τοῦ ἐν Δαφνίῳ ἱεροεξεταστηρίου, ν' ἀριθμῆσωμεν τὰς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς παλαιᾶς ἀγορᾶς διεξαγομένης δίκας, νὰ παρακολουθήσωμεν τὰς ἐν τῷ σφαιριστηρίῳ τοῦ κατὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος καφενεῖου διεξαγομένους ἀγῶνας, ν' ἀγγειλωμεν ὅτι ὁ δικηγόρος κ. Λιβαδάς προαλείφει εἰς τὸ ἔθνοςωτήριον δικηγορικὸν στάδιον φοιτητὰς καὶ τελειοφοίτους, νὰ ἐνώσωμεν τὰς παρακλήσεις μᾶς μετὰ τῶν ἐφημερίδων τῆς Ἀνδρου καὶ Τήνου περὶ ἰδρύσεως ἐν ταῖς θελκτικαῖς ἐκείναις νήσοις Γυμνασίων, νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μᾶς εἰς τοὺς μὴ ἐπιδιορθώνοντας τὰ ἐν ταῖς πλατεῖαις ἀνολόγια τῶν μουσικῶν, διότι μᾶς ἀπαλλάττουσι τοῦ ν' ἀκούωμεν τὰς νέας συνθέσεις καὶ τὰ προκατακλυσματὰ ἐμβατήρια, καὶ τέλος νὰ ἐξυμνήσωμεν τοὺς ἐν τῷ «Ἐκκλησιαστικῷ» τῆς Σύρου ἀναφερομένους νέους, οἵτινες τοσοῦτον ἀκαμάτως εἰργάσθησαν εἰς τὸ νὰ ἐξευτελίωσι τὸ ἀξίωμα γηραιοῦ τινος τῆς θρησκείας μᾶς λειτουργοῦ κακῆ μοίρα μετ' αὐτῶν συνταξιδεύσαντος. . . Ἀλλὰ χάρις ἰκανὸς δὲν ὑπῆρχε μᾶς ἀπερρόφησε τὸ ἐκτακτὸν γεγονός, καὶ εἰς τοῦτο δὲν πταίωμεν ἡμεῖς ἀλλ' ἡ λυθῆσα ὑγειονομικὴ ζώνη τοῦ . . . Σκαρμαγκᾶ».

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

— Ἐδημοσιεύθη ἐν ἰδίῳ φυλλαδίῳ ἡ ἐν τῷ καλῷ τῆς Ζακύνθου περιοδικῷ «Κυψέλλῃ» καταχωρηθεῖσα βιογραφία τοῦ ἀτυχῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐσχάτως ἀποθανόντος διαπρεποῦς φιλοσόφου καὶ διπλωμάτου **Πέτρου Βραΐλλα**, συγγραφεῖσα ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν διὰ τὰς ἀκαμάτους μελέτας του ἐπὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τῶν ἀνδρῶν τῆς παρελθούσης γενεᾶς, τοῦ συνεργάτου τῆς «Ἑβδομάδος» κ. Σπυρίδωνος Δεβιάζη. Πολλὰς ἱστορικὰς πληροφορίας δύναται τις νὰ ἀρυσθῇ ἐκ τῆς ἐν λόγῳ βιογραφίας, καὶ νὰ θαυμάσῃ τὸν λόγιον, τὸν δημοσιογράφον, τὸν πολιτικόν, τὸν φιλόσοφον καὶ ἰδίως τὸν φιλόπατριν **Βραΐλλα**, εἰς ὃν, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ συνεργασθέντας Μουστοζόδην, Ζαμπελιῶν, Πετριτσόπουλον, Δάνδολον, Παδοβᾶν, Κανδιάνον Ρώμαν, Πελεκάσην, Κουρῆν κ. λ. τοσαῦται ἐλευθερίαι τῆς Ἑπτανήσου ὀφείλονται.

— Τὰς ἐξῆς συμπληρωτικὰς εἰδήσεις, ὀλιγίστας σχετικῶς, ἐλάβομεν περὶ τοῦ ἐν Μόσχῃ ἀποβιώσαντος **Μ. Ι. Ὀρφανοῦ** τοῦ γνωστοῦ μυθιστοριογράφου τοῦ ἐν Σιβηρίᾳ βίου ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον **Μύσαλα**, περὶ οὗ ἐν τῷ προηγουμένῳ Δελτίῳ ἐγράψαμεν.

Ὁ Ὀρφανὸς ἀνήκεν εἰς τὰς ἐπισήμους ἐκεῖνας οἰκογενείας, αἵτινες ἐν ἔτει 1670 μετηνάστευσαν ἐκ Κρήτης εἰς τὴν Κεφαλληνίαν. Ἐν ἔτει 1859 οἱ γονεῖς του κατώκουν ἐν Ἀθῆναις μετοικήσαντες ἐκ Κορίνθου. Πρὸ τινων ἐτῶν ἡ μήτηρ τοῦ ἀποβιώσαντος ἐν τοιαύτῃ ἀνθηρᾷ ἡλικίᾳ δυστυχῶς νέου, εἶχε ζητήσει πιστοποιητικὸν παρὰ τοῦ μεγάλου Ἀρμοστοῦ τῆς Ἑπτανήσου περὶ τῆς εὐγενείας των, ὅπως δι' αὐτοῦ τύχη τῆς προστασίας τῆς Ρωσικῆς κυβερνήσεως καὶ δυνήθη νὰ δώσῃ τελειότεραν ἀνατροφὴν εἰς τὰ τέκνα της. Ἐκ τῆς οἰκογενείας ταύτης, συγγενοῦς τῆς μεγάλης τῶν Ἀννίων οἰκογενείας, ἐλαβε τὸ ἄνομα τὸ ἐν Κεφαλληνίᾳ χωρίον «Ὀρφανάτα». Ἰδοὺ τί περὶ αὐτοῦ γράφει ὁ Ρωστικὸς «Νέος Χρόνος».

«Καὶ ἄλλη θλίβερὰ ἀπώλεια εἰς τὸν ἐν Μόσχῃ φιλολογικὸν κόσμον. Ἀπέθανεν ὁ Μιχαήλ Ἰωάννου Ὀρφανός, ὁ συγγραφεὺς τῶν γνωστῶν σιβηρικῶν διηγημάτων. Ἡ θλίβερὰ νόσος δραστηρίως ἐπετάχυνε τὸν θάνατόν του. Οὐχὶ πρὸ πολλοῦ ἐβλήπομεν τὸν Ὀρφανόν, θαρραλέον, ἀγμῖον, ῥωμαλέον καὶ περποικισμένον ἐκ φύσεως ὑπὸ πλουσίων φυσικῶν καὶ ἠθικῶν χαρισμάτων. Μέχρις ἐσχάτων ἀπῆλθε κατὰ τὸ φαινόμενον ἐπιζήλου υγείας, υγείας ἢ δυστυχῶς δὲν ἐρείδετο.

Ἡ Σιβηρία τὸν ἐξέδεξε τὴν συνθήκην βωσικὴν ζῶν καὶ μόνον ὁ ἰσχυρὸς αὐτὸς ὀργανισμὸς ἐπὶ τοσοῦτον μακρὸν χρόνον ἠδυνήθη νὰ ὑποφέρει τὴν ζῶν ταύτην. Οἱ ἀνώμαλοι οὗτοι τοῦ βίου βροχοσφοδαίαι ἐκπρήσαν τὴν διαβίωσιν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ νοσίου. Ἐπεὶ τὰ Σιβηριακὰ αὐτὸς διηγήματα ὁ μέλλων ἱστορικός τῆς Σιβηρίας θὰ εὐρη κλουσίαν καὶ ζωηρὰν ἔλην πρὸς χαρακτηρισμὸν τῆς χώρας ἐκείνης.

Περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ὀ Μιχαὴλ Ὁρβανὸς ὀπισθεῖται πολλὰ. Ἦτο ἐν πλήρει ἀναπτύξει τὸν δυνάμειον αὐτοῦ, εἰς τὸν τριακαστὸν ἔβδομον ἔτος τῆς ζωῆς του.

Ἐν διαστήματι δύο μῆνων ἡ βασιμαία παραλυτικὴ ἀσθένεια ἀπεκράτως τὸ ἔργον της. Κατὰ καιρὸς ἡ παραλελυμένη καὶ σχεδὸν ἐξηρᾶ ὑπὸ τῆς ἀσθενείας σὰρξ αὐτὸς ἔκωπονετο καὶ ἀνελάμβανε κίνησιν τότε ὁ ἀσθενὴς κατενόησε ὅτι ἡ τελευταῖα τοῦ βίου ἡτο ἔγγος, ἀλλ' ἠτένευσεν ἀνδρικός καὶ προσεμεδία εἰς τὸν θάνατον. Ἐβρισαν ἐν ἑαυτῷ ἔκτανὸν θαρράλιον πνεῦμα ὅπως ὡς στοιχὸς φιλόσοφος φέρεται πρὸς τὸ ἀναπόφευκτον πεπερασμένον. Ἐβήθε τοῦ κόσμου τούτου μετὰ καθαράς τῆς συνείδησός. Ὅσοις δόναται νὰ τὸν φέξη ἐπὶ κακῆτιν πράξει ἀγαθοεργίας ὅμως αὐτοῦ γινώσκου πολλοί. Ἡ ἀνάμνησις αὐτοῦ θὰ διαμεινῆ λαμπρὰ καὶ καθαρὰ διὰ πάντας τοὺς γνωρίσαντας αὐτὸν ἐν

Ἰσως προσεχῶς δημοσιεύσονται διηγήματα τῆς τοῦ ἀγνώστου ἡμιῦν *Ἐλλοπος* μυθιστοριογράφου κατὰ μεταφραστικὸν λόγιον ἐν Ὀδησσῷ συνεργάτου τῆς *Ἐβδομάδος*.

Ὁ Βαρώνος d'Avril ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν *Revue du monde latin* περισοῦδατον διατριβὴν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Οἱ Σλάβοι πρὸ τοῦ λατινικοῦ κόσμου» (*Les Slaves devant le monde latin*).

ὑπὸ τὸν τίτλον *Ἰνδογεωγραφικὸν μύθον* ὁ κ. M. H. Meyer ἐδημοσίευσεν ἐν Βερολίῳ ἐρμηνείαν ἀκριβοῦς τῶν μᾶλλον ἐνδιαφερόντων ἐλληνικῶν μύθων. Ἐν αὐτῇ ταυτίσει τοὺς Κενταύρους τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοὺς Gandharvas τῶν Ἰνδιῶν καὶ προσπαθεῖ ν' ἀποδείξη ὅτι ἀρχικῶς παρίστατον τοὺς ἀνέμους ἢ μᾶλλον τὰ πνεύματα τῶν ἀνέμων.

Νεώτερον ἔργον τοῦ καθηγητοῦ F. Delitzsch, ἐκτυπωθὲν ἐν Λειψία προσθέτει μίαν ἐτι γλώσσαν εἰς ἐκείνας ὡς μᾶς κατέστησαν γνωστὰς αἱ πρόοδοι τῶν νεωτέρων μελετῶν. Εἶναι ἡ τῶν ὀνομαζομένων νένταϊ ἐπιγραφῶν Κᾶσσι, λαοὺς οἰκούντος τὰ ὄρη τὰ κείμενα πρὸς ἀνατολὰς τῆς Βαβυλωνίας. Οἱ Κᾶσσι ἀναφέρονται ὡς φυλὴ ἀγρία καὶ βάρβαρος ὑπὸ τῶν κλασικῶν συγγραφέων, ἀλλ' ἐκυρίευσαν τὴν Βαβυλωνίαν εἰς ἀπομεμακρυσμένην τινὰ ἐποχὴν καὶ ἵδρυσαν δυναστείαν βασιλείων ἐκ τῆς φυλῆς των. Ὑπάρχουσι δέλοτοι περιέχουσα τὰ ὀνόματα τῶν βασιλείων αὐτῶν.

Τὸ τρίτον μέρος τῶν *Ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν* τοῦ Δόκτορος Collitz ἐσχάτως δημοσιεύθη ἐν Γοτίγγη περιέχει μόνον ἐπιγραφὰς Βοιωτικὰς.

Τὸ δεύτερον μέρος τοῦ πέμπτου τόμου τῶν *Ἐπιγραφῶν τῆς Ἀσιατικῆς Ἀσίας* ἐδημοσιεύθη ἐν Λονδίῳ. Περιέχει 34 πινακας, μεταξὺ δ' ἄλλων περιέργον ὕμνον εἰς τὸν Θεὸν Ἥλιον πάντα τὰ κείμενα ταῦτά εἰσι μεγίστης ἀξίας ὑποϊστορικὴν καὶ γλωσσικὴν ἐποψίν, ἦσαν δὲ μέχρι τοῦδε σχεδὸν ἄγνωστα.

Ἡ Ἰλιάς πρόκειται νὰ μεταφρασθῆ

εἰς *Βεγγαλικὸν* στίχους ὑπὸ τοῦ ἰνδοῦ Girish - Chandra Mukerji.

Ὁ νέος νόμος τῆς Βρετανικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας περιέχει ἄρθρον τοῦ καθηγητοῦ Robertson Smith ἐν τῷ ὀποίῳ ἡ ἱστορία τῆς βασιλείας Ζηνοβίας θέλει ἀναγραφῆ τῇ βοηθείᾳ ἐλληνικῶν καὶ ἀρμενικῶν ἐπιγραφῶν καὶ μεταλλίων ἐσχάτως δημοσιευθέντων.

Τὸ πρωτότυπον τῆς περιφημοῦ εἰκόνας τοῦ Ραφαήλ, la Madone de Lorette, τῆς ὀποίας ἀντίγραφον ἔχει τὸ μουσεῖον τοῦ Λούβρου, ἀνεκαλύφθη ἐσχάτως ἐν τῇ συλλογῇ φιλομούσου τινὸς τῆς Hydres. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ εἰκὼν αὕτη τῇ διαταγῇ τοῦ στρατηγοῦ Colli ἀρχηγοῦ τῶν Ρωμαϊκῶν στρατευμάτων ἐξηφανίσθη τῆς Ρώμης τῷ 1798 ὅτε ἐγνώσθη ἡ εἰσοδος τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ εἰς Ἀγκυρῶν. Ποτὲ αἱ μεγάλαί εἰκόνες δὲν εἶχον μεγαλειτέραν ἀξίαν τῆς ἡμέτερον. Ὁ κύριος Rothschild ἠγόρασε δύο εἰκόνας τοῦ Rubens ἀντι 1,375,000 φράγκων.

Ἄλλος ἕτερος ἀνδρὶς ἀνεγειρεται εἰς τὸν *Ἀλέξανδρον Σουμᾶν*. Σωματικὸν καταρτισθὲν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Henri Martin συνέλεξε νῦν 20,000 φράγκων καὶ αἱ συνεισφοραὶ εἰσέτι δὲν ἐπαύσαν.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ συνδρομηταί μας, ἀναγινώσκοντες τὸ ἐν τῷ σημερινῷ φύλλῳ ποίημα τοῦ κ. Σουρή, νὰ μὴ λησμονήσωσιν ὅτι ἡ ποίησις καὶ ἡ πραγματικὸς ὁτις δὲν εὐρίσκονται πάντοτε ἐν ἀρμονίᾳ.

ΚΟΝΣΤ. Χ. ΚΟΝΤΟΥ
ΓΛΩΣΣΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Συνέχεια καὶ τέλος τῆς 11 §.

Εἴπομεν ὅτι ἐσχάτως βάρβαρον εἶνε τὸ διὰ διφθόγγου προσηνεγμένον *στάχEΙE*. Παρατηροῦμεν δὲ νῦν ὅτι παρέφθιρον ἐνίοτε οἱ ἀμαθεῖς βιβλιογράφοι τὸν πληθυντικὸν τύπον *στάχως* καὶ *ἀστάχως* μεταβάλλοντες εἰς τὸν ἀνελλήνιστον *στάχEΙE* καὶ *ἀστάχEΙE* (ἴδε Γλωσσ. Παρατηρ. σελ. 122). Ἐγραψε δὲ καὶ ὁ οὐδὲν κρείττων τῶν βιβλιογράφων ὄν Βερναρδάκης ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ τῆς Γενικῆς Ἱστορίας σελ. 126 «προσέφερον εἰς τὸν Ἀμμωνιασπονδὴν, θυμιάμα καὶ *στάχEΙE*» καὶ ὁ μακαρίτης Κυπριανός, εἰς τῶν θαυμαστῶν καὶ ζηλωτῶν τοῦ Βερναρδάκη, ἐν τῇ μεταφράσει τῆς Μυλλιέρου Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Φιλολογίας Τόμ. Α', σελ. 118 «μέχρις οὐ ξηρανθῶσιν οἱ *ἀστάχEΙE*».

Ὁ Βερναρδάκης τολμηρότατος ὄν οὐδαμῶς θὰ ὀκνήσῃ νὰ παραπέμψῃ εἰς τὴν ἑαυτοῦ γραμματικὴν σελ. 58, ἵν' ἀποτρίψῃται ἐν περιόχῃ αὐτῷ φόρον ἐπὶ τῇ ἀγνοίᾳ τῆς κλίσεως τοῦ ὀνόματος *στάχως*. Καὶ εἶνε μὲν αἱ τοιαῦται ἀπολογίαι, αἰς λίαν ὀ Βερναρδάκης φιληθεῖ, μάταιαι καὶ γελοαίαι, ἀλλ' ὅμως, ἵνα πᾶς τις πεισθῆ ὅτι καὶ βραχεία τινα μετοχουτεύου ὀ ἀνωθραπος ἐκ ξένων βιβλίων ἀδυνατεῖ ὑπὸ νωθείας νὰ φυλάξῃ αὐτὰ ἀδιάφθορα, κα-

ταχωρίζομεν ἐνθάδε τὰ ἐν τῇ ρηθείᾳ σελίδι ὑπ' αὐτοῦ γεγραμμένα.

«-υς-υος, ὁ στάχως, ἡ ἰσχύς τῆς ἰσχύος, ἡ δρῦς τῆς δρυός, ὁ ἰχθύς τοῦ ἰχθύος, ὁ καὶ ἡ εὐπήχυς τοῦ καὶ τῆς *εὐπήχους*».

Κατὰ τὸν Βερναρδάκη τὸ ἐπίθετον *εὐπήχως* κλίνεται διὰ τοῦ γ, οἷον *εὐπήχως*. Τίς δ' ὅμως μὴ τελέως γραμμάτων ἀγευστος ὄν ἀγνοεῖ ὅτι πάντα τὰ ἐκ τοῦ πῆχως συγκείμενα ἐπίθετα κλίνονται διὰ τοῦ ε; Ὁ Εὐριπίδης εἶπε *τριπῆχως* (Κύκλ. 234) καὶ *εὐπήχως* (Ἰππολ. 200) καὶ *λευκοπήχως* (Φοιν. 1357) καὶ *λευκοπήχως* (Βάκχ. 1206), ὁ δ' Ἀριστοφάνης *τετραπήχως* (Σφ. 553). Ἐλέχθη δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους *διπήχως* (Ζῴ. Ἱστορ. Δ', α', 8) καὶ ὑπὸ Καλλιζένου τοῦ Ροδίου παρ' Ἀθηναίῳ *ἐξαπήχως* (σελ. 199 γ') καὶ *τετραπήχως* (σελ. 199 ε' καὶ 200 ε') καὶ *δεκαπήχως* (σελ. 202 β' καὶ ε') καὶ *ὀκταπήχως* (σελ. 202 γ') καὶ *πεντεκαίδεκαπήχως* (σελ. 197 α') καὶ *ὀκταπήχως* (σελ. 196 ε') καὶ ἐπὶ δὲ κίονων *ἐξαπήχως* μίξ, *πενταπήχως* πέντε, *τετραπήχως* ἕξ (σελ. 203 β'). Πρβ. καὶ *τεσσαρακοσιπήχως* καὶ *εικοσιπήχως* (Ἰώση. Ἰουδ. Πολ. Ε', ε', 1. 3. 4), κτλ. Παρὰ τῷ Ἡροδότῳ φέρεται *ἐπταπήχως* (Α', 68) καὶ *τετραπήχως* καὶ *πενταπήχως* (πεντεπλήχως) (Β', 149. Θ', 83) καὶ *διωκαίδεκαπήχως* (Β', 153) καὶ *ἐπταπήχως* (Α', 152) καὶ *διπήχως* (Β', 96) καὶ *τετραπήχως* (Ζ', 69) καὶ *ἐξαπήχως* (ἐξαπήχως) (Β', 138). Ἐν ἀποσπασματικῇ τῆς Σαπφούς κείται *βροδοπάχως* (Ποιητ. Λυρ. Βεγγ. σελ. 898 ἐκδ. γ') = *ροδοπήχως* (Φιλόστρ. Εἰκ. Β', 1) καὶ ἐν ψηφισματικῇ τῶν Βυζαντινῶν *ἐκκαίδεκαπήχως* (Δημοσθ. σελ. 256, 90) κατὰ τὴν γραφὴν τοῦ Διονδρόφιου ἀντὶ τοῦ *ἐκκαίδεκαπήχως*. ὑπὸ τοῦ Κράτητος ἐγένετο χρῆσις τοῦ *ἐπη* *τριπήχως* (Ἀθην. σελ. 418 γ'), ὑπὸ δὲ τοῦ Ξενοφάντος τοῦ *τόξα* *τριπήχως* καὶ *τοξέματα* *διπήχως* καὶ *δρέπανα* *διπήχως* (Ἄναθ. Δ', α', 28. Κύρ. Παιδ. ε', α', 30), ὑπὸ δὲ τοῦ Ψευδοπλάτωνος τοῦ *ζιτώνια* *ἐπταπήχως* (Ἐπιστ. Π', σελ. 363 α'), ὑπὸ δὲ Καλλιζένου τοῦ Ροδίου τοῦ *θυμιατήρια* *ἐξαπήχως* καὶ *κυλικαία* *δωδεκαπήχως* καὶ *ζῶα* *τριμυπηχῆ* καὶ *πενταπήχως* καὶ *δωδεκαπήχως* (Ἀθην. σελ. 198 β', 199 γ' 202 γ'). Ἐν ταῖς Ἱστορίαις τοῦ Πολυβίου ἀπαντᾷ ἀπὸ *ἐκκαίδεκαπήχως* ὡς *ὀκταπήχως* (σελ. 514, 11 Ὀδυσχ.), παρὰ δ' Ἀνδρονίκῳ τῷ Ροδίῳ «φ' ἑλλείπει τοῦ *δεκαπήχως*, ὑπερέχει τοῦ *διπήχως*» (Ἀποστ. Φιλολ. Ἑλλ. Τόμ. Γ', σελ. 338 Μυλλ.).

Ἄλλ' ὅτι ἐγίνωσκεν ὁ Βερναρδάκης, ἐνδέχεται τις νὰ εἴπῃ, τὴν ὀρθὴν κλίσειν τὸν ἐκ τοῦ πῆχως συγκείμενον ἐπίθετον δηλοῦται ἐξ ὄν λέγει ἐν τῇ γραμματικῇ αὐτοῦ σελ. 71 (§ 254, ε') «Τὰ εἰς υς καὶ υ σύνθετα, τὰ μὲν ἐκ τοῦ δάκρυ (γεν. υος), τὰ δὲ ἐκ τοῦ πῆχως (γεν. εος), οἷον: — ὁ καὶ ἡ *διπήχως* τοῦ καὶ τῆς *διπήχους*. Ἡ πληθ. ὄν. τοῦ οἶδτε. τῶν ἐκ τοῦ πῆχως συνθέντων συναίρειται εἰς ἡ (κατὰ τὸ: τὰ *ἀστὰς* *ἄσῃ*): τὰ *διπήχως* - *πήχως*». Ἄλλὰ

ταῦτα εἶνε εἰλημμένα ἐκ βιβλίου Γερμανοῦ. Kühner *Schulgramm. d. Griech. Spr.* σελ. 76 (1851) «N. ὁ ἡ ἀδακρυς τὸ ἀδακρυ. So die Komposita von δάκρυ καὶ μετ' ὀλίγα «N. ὁ ἡ *διπήχως* τὸ *διπήχως* — τοῦ τῆς *διπήχους*. Hierher gehören die Komposita von πῆχως; die Deklination derselben geht nach; γλυκύς, γλυκύ, mit dem Unterschiede, dass das Neutrum des Plur. auf ea in η (wie *ἀστῆ*) Kontrahirt wird, als: *διπήχῃ*».

Σημειωτέον δ' ὅτι ἐν μὲν τῇ 71η σελίδι γράφει ὁ Βερναρδάκης *διπήχως* ὀδ διὰ τοῦ δ μικροῦ, ἐν δὲ τῇ 57η *διπήχως* ὀδ διὰ τοῦ ὀ μεγάλου «-υ-εο (ω): τὸ *ἀστῆ* τοῦ *ἄστος* [ἄστος], τὸ *εὐρῆ* τοῦ *εὐρέας*, τὸ *διπήχως* τοῦ *διπήχως*».

Παρατηρήσεως δ' ἄξιον καὶ τοῦτο εἶνε, ὅτι ὁ περιεργμένος ὑπὸ τοῦ Βερναρδάκη τύπος *ἀστῆς* σαρφέστατ' ἀποδεικνύεται Ἀττικὸς ὄν. Καὶ γράφει μὲν ὁ δεξιότατος γραμματικὸς ἐν σελίδι 52 (§ 207, ε') «Ἡ ἐν. γεν. τῶν εἰς ἡ καὶ οὐδαιτέρων εὐρηται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ σπανίως, καὶ εἰς τοῖς: τοῦ *σινώπης*, τοῦ *ἄστως*» (Kühner *Schulgr. d. Griech. Spr.* σελ. 60 «Von den Neutris auf i und u findet sich die att. Genitivform in Sing. nur höchst selten»). Ἀλλὰ πρῶτον μὲν τῶν ποιητικῶν χωρίων, ἐν οἷς κείται ἡ περὶ τῆς ὀ λόγος γενική, ἄλλοις μὲν ἀρμόζουσιν ἀμφοτέρω οἱ τύποι (Σοφοκλ. Οἶδ. Τ. 762. Εὐριπ. Ὀρ. 729. 801. Φοιν. 363. Ἰων. 1107. Ἀριστοφ. Νεφ. 47), ἄλλοις δὲ μόνος ὁ μακροκατάληκτος (Εὐριπ. Φοιν. 849. Ὀρ. 761. Ἠλ. 246. Ἀριστοφ. Ἀποστ. 113. Πρβ. καὶ Εὐριπ. 298 καὶ Βάκχ. 840, ἐνθα κατὰ συνίησιν τὸ *ἀστῆς* προφέρεται), οὐδὲν δ' ὑπάρχει ἀπαιτοῦν διὰ τὸ μέτρον τὸν βραχυκατάληκτον ἔπειτα δ' ἐν ταῖς Ἀττικαῖς ἐπιγραφαῖς μόνος ὁ εἰς ὀσ περατούμενος τύπος ἀπαντᾷ, οἷον «θυρίδας τοῦ *ἀστῆς* τῷ κύκλῳ καταράκτους» καὶ «τὰ τεῖχη τοῦ *ἀστῆς* καὶ τοῦ Πειραιέως ἐπεσκέυασε» καὶ «φυλακὴν τοῦ *ἀστῆς* καὶ τοῦ Πειραιέως» καὶ «χωρισθέντων τοῦ Πειραιέως καὶ τοῦ *ἀστῆς*» (Συλλ. Ἐπιγρ. Ἀττ. Τόμ. Β', α, σελ. 71 καὶ 180 καὶ 296 καὶ 350. Πρβ. καὶ Τόμ. Γ', α, σελ. 5). Ἡ ἐκφορὰ *ἀστῆς* ἐσώθη ἀβλαβῆς ἐν τῷ ἀρίστῳ ἀντιγράφῳ τοῦ Δημοσθένους, καθὼς ὑπέμνησεν ὁ Βοιμέλιος ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν Δημογοριῶν τοῦ Δημοσθένους σελ. 55. Περὶ τῆς ἐν ταῖς κώδιξι τοῦ Πλάτωνος γραφῆς ἐπιήρηστο λόγον ὁ Σχάτζιος *Πλάτ.* Τόμ. ΙΒ', α, σελ. Χ. Πρβ. καὶ Διονδρόφιον Ἐπιγρ. Στρεφ. Τόμ. Α', 6, σελ. 2274 καὶ *Λεξ. Σοφοκλ.* σελ. 66 καὶ Μευθρον *Ἑλλ. Γραμματ.* σελ. 290. Ὁ Κόβητος ἐν τῇ β' ἐκδόσει τῶν Ξενοφάντος Ἑλληνικῶν ἀποσείνεται σελ. IX «ἐκ τοῦ *ἀστῆς*, *NON ἀστῆς*». Ἀκρισίας μετέχουσι τὰ ὑπὸ τῶν οἰωνοῦ Ματθίου γεγραμμένα ἐν τῷ Εὐριπίδειῳ *Λεξικῷ* Τόμ. Α', σελ. 434 καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Κυνήρου ἐν τῇ Διεξοδικῇ γραμματικῇ Τόμ. Α', σελ. 344 ἐκδ. ε'.

Τῆς γενικῆς *σινώπης*, ἧς κατὰ τὸν

Βερναρδάκη ἐγένετο σπανίως ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν χρῆσις, οὐδὲν παράδειγμα παρ' οὐδενὶ τῶν Ἀττικῶν εὐρέθη. Ἐν ἀποσπασματικῇ τοῦ Ἀναξίππου, ποιητοῦ τῆς νέας κωμῳδίας, ἀπαντᾷ «*σινάπι* παρατίθημι τοῖσι» ἢ κατὰ τὸν Διονδρόφιον *σινάπι*? (Ἀθην. σελ. 404 ε) καὶ παρὰ τῷ Ξενοφῶντι, ποιητῇ τῆς μέσης κωμῳδίας, τὸ ἐκ τοῦ ὀνόματος τούτου παρηγμένον ῥήμα «τὸ θυγάτριον δὲ μου *σινάπι* διὰ τῆς *ἔβνης*» (Ἀθην. σελ. 367 α). Ὁ Φρόνιχος ἐν τῇ Ἐκλογῇ ἀποφαινεταί «*σινάπι* οὐ λευκόν, *νάπι* δέ, [ἔστι Ἀττικὸν καὶ δόκιμον]» (σελ. 288. Πρβ. καὶ Μοῖρ. σελ. 271 καὶ Ὠμ. Μάγ. σελ. 245, 7). Φέρεται δὲ καὶ ἐν τοῖς Ἀθηναίῳ Δειπνοσοφισταῖς (σελ. 366 δ') «*σινάπι* δ' ὀνόμασε Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἐν μὲν Ἐθριακοῖς οὕτως».

Ἡ μὴν καὶ οἰκὴν χαλκήρεα ἢ σίνηψ. ἐν δὲ τοῖς Γεωργικοῖς σπέρματ' ἰνδάνοντα σίνηψου. καὶ πάλιν.

κάρδαμ' ἀνάρινον τε μελάμφυλλον τε σίνηψ. Κράτης δ' ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἀττικῆς λέξεως Ἀριστοφάνη παριστᾷ λέγοντα «κάδλεπε σινάπι καὶ τὰ πρόσωπ' ἀνίσπασον. καθὰ φησι Σέλευκος ἐν τοῖς περὶ ἑλληνισμοῦ. Ἔστι δ' ὁ στίχος ἐξ Ἰππέων καὶ ἔχει οὕτω *κάδλεψε* *νάπι*. *Οὐδέεις δ' Ἀττικῶν σινάπι ἔφη*» (Πρβλ. καὶ Εὐστάθ. σελ. 1061, 4). Ἐν τῷ μεταγενεστέρῳ ἑλληνισμῷ εὐρίσκειται γενικὴ *σινῆπιος* καὶ *σινῆπιως*, ἢ μνημονεύει καὶ ὁ Σουδάς γράφων «*σίνηπι* καὶ *σινῆπιως* ἢ γενικῆς». Πρβ. καὶ Κραμ. Ἀν. Ὀδ. Τόμ. Δ', σελ. 338, 9 «Τὸ σίνηπι καὶ πέπερι οὐχ Ἑλληνικὰ κλίνουσι δὲ αὐτὰ χωρὶς συμφώνου *σινῆπιως*, *πέπεριως*».

Ἐν § 8 μετὰ τὸ «*πάντα κάλων ἀνασεῖς*» παρεπίσθη τὸ «*λέγει* δὲ καὶ Ὠμάς ὁ Μάγιστος σελ. 197, 8 «Ὁ κάλων τοῦ κάλω, οὐχ ἡ κάλω τῆς κάλω».

Ἐν § 9, ἐκπεσότος τοῦ συνδέσμου δέ, ἐτυπώθη «οὐδὲν τὸ παράπαν» ἀντὶ τοῦ «οὐδὲν δὲ τὸ παράπαν».

Ἐν § 8 μετὰ τὸ «*πάντα κάλων ἀνασεῖς*» παρεπίσθη τὸ «*λέγει* δὲ καὶ Ὠμάς ὁ Μάγιστος σελ. 197, 8 «Ὁ κάλων τοῦ κάλω, οὐχ ἡ κάλω τῆς κάλω».

Ἐν § 9, ἐκπεσότος τοῦ συνδέσμου δέ, ἐτυπώθη «οὐδὲν τὸ παράπαν» ἀντὶ τοῦ «οὐδὲν δὲ τὸ παράπαν».

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 30. Γρηγορίου ἐπισκόπου Μεγάλης Ἀρμενίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ.—Οὗτος ἦν ἐκ τῶν ἐγγάμων Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας διακριθεὶς διὰ τοῦς μεγάλους ὑπὲρ αὐτῆς ἀγῶνας.

Ἐδιόχθη τὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας ἐνθα καὶ ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Λεοντίνου ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος. Οὗτος καίτοι τὸ κατ' ἀρχαίαι δεινὸς ἰδασανίσθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀρμενίας ὁρολογῶν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, κατέφθασεν εἰτα καὶ αὐτὸν, καὶ ἀπὲρ τὰς 400 μυριάδας Ἀρμενίων Ἀσσυρίων καὶ Περσῶν νὰ βεπίση εἰς τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, 400 ἐπισκόπους καταστήσας εἰς τὰ διάφορα ταῦτα νεώτερα ἔθνη.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ μέγας οὖτος τῆς Ἀρμενίας ἐσάραχεν: ἐν Καισαρείᾳ ἐχειροτονήθη ἀρχιερεὺς, ἐκτοτε οἱ Ἀρμένιοι μέχρι τινὸς τὸ πάλαι ἐξηκολούθουν λαμβάνοντες τὴν χειροτονίαν παρὰ τοῦ ἐπισκόπου Καισαρείας, οὗτω δὲ ἐξηγείται διατὶ ἐν τῇ α' οἰκουμένην συνόδῳ ὁ Ἀέντιος Καισαρείας ἐπέγραφε «† Ἀέντιος Καισαρείας, Καππαδοκίας, Γαλα-

τίας καὶ Ἀρμενίας μικρᾶς καὶ μεγάλης ἐπί- γραφα».

Μετὰ ταῦτα ὅμως οἱ Ἀρμένιοι Ἐπίσκοποι ἐχειροτονουτο ὑπὸ ἰδίας ἐπιτοκίου Συνόδου, ὀνομάζοντο δὲ καὶ καθολικοὶ ὡς μὴ ἀπαγομένοι ὑπὸ τινος τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ 4 Πατριαρχῶν.

Γ. Α.

ΙΣΤΟΡΙΑ.— 30 Σεπτεμβρίου 1826. Ὁάνατος τοῦ Γκούρα.

ΕΒΔΟΜΑΣ

Σήμερον τελουται ἐν Φαλήρῳ αἱ ἐθνοπορικαὶ ἰκποδρομιαί.— Ἐσηματίσθη ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Σεβ. κ. Προκοπίου μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ τῶν κ. Μ. Ρενιέρη, Ἀν. Αὐγερινου καὶ Ἀ. Πετριᾶ ὅπως συλλέξη συνδρομὰς πρὸς ἀνάγεισιν ἐν Ναυπλίῳ μνημείου εἰς τὸν Ἐρῶν τοῦ Μωργιά.

— Εἰς τὴν χωρίον πλησίον τῆς Ὀδησσῶ ἀνεφάνη λοιμὸς.— Ἡ χολέρα δημερὰ ἐκλείπει.— Ἀκριβῶς, νέα πολεμικὰ μέσα εἶναι τὰ ἀκόλουθα: τρεῖς ἀτμομηλοιαί, κίχλη, Ἀ θῶν κα Κίσα καὶ τέσσαρες ἀτμοδρόμοι Πηνειός, Εὐλι ρώτας, Ἀχελφός καὶ Ἀλφειός.— Ἠρῶνται ἐν τῷ Πανσιτυησίῳ αἱ παραδόσεις.— Ὁ φιλόπατρις νέος φιλόλογος κ. Ἀριστείδης Ἱεροκλής ἀδελφὸς τοῦ γνωστοῦ εἰς τοὺς ἀναγνώστὰς τῆς «Ἐβδομάδος» διακεκρίμενον λογογράφου κ. Κ. Ἱεροκλέους, ἀνεχώρησεν εἰς Σέρρας τῆς Μακεδονίας ὡς καθηγητῆς.— Ἀποστάλη ἐκ Παρισίων δὴ ἡ σειρά τῶν διδασκομένων μαθημάτων ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς τῆς Γαλλίας σχολείοις.— Ἐδημοσιεύθη ἡ κατάστασις τῶν ἐργασίῶν τοῦ ἀκαζόντος «Τεχνικοῦ συνδέσμου».— Κατηρτίσθησαν τὰ ἱερασιακὰ τμήματα τῆς νομικῆς καὶ ἱατρικῆς σχολ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Τὰ κάστανα! Ἄγνωστος στίχος εἶνε δυνατόν νὰ ὑφίσταται μεταξὺ τούτων καὶ χειλιδόνων, ἐν τούτοις τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι ἀμφότερα τὰ εἶδη ταῦτα ἐτάχθησαν τὴν αὐτὴν νὰ ἐκπληρώσιν ἀποστολὴν. Τὰ μὲν προαγγέλλουσι τὸν χειμῶνα, αἱ δὲ τὴν ἀνοιξίαν. Αἱ χειλιδόνες κομιζόμεναι ὑπὸ τῶν γραμμῶν διακλύονται ἐξείφους ἰπτάμεναι ἀνὰ τὰς ἐκτάσεις, ψάλλουσι τὸ πρῶτον ἄσμα τοῦ ἔαρος καὶ πηγνύουσιν αἱ φιλόνηθοι τὰς φωνὰς τῶν παρὰ τοῦς οἴκους κτλ. Τὰ κάστανα πάλιν κομιζόμενα ὑπὸ τῶν καστανοπωλῶν, διακλύονται ἐπὶ ἰδίων τραπέζων, ἀνὰ τὰς γωνίας τῶν ὁδῶν μας καὶ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῶν φηνόμενα καὶ προτοβντα ψάλλουσι καὶ ταῦτα τὸ πρῶτον ἄσμα τοῦ χειμῶνος.

✱

Τὰ εἶδατε; Εἶνε τὸ αὐτὸ ὡς ὁ ἀνεγνώστης ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» κανὲν διάταγμα περὶ ἐπιστρατείας. Ἀμίως τρέχετε εἰς τὸν οἶκόν σας καὶ παρατάττετε εἰς γραμμὴν τοὺς περιουτοὺς ἐξείφους τοὺς τεθίντας προσωρινῶς εἰς ἀπόταξιν. Ἐκπαινεθῆτε καὶ ἐφαπλώματα, ἀλεξίβροχα καὶ χονδρὰ ὑποδήματα, θερμάστρα καὶ καυσόξυλα, αἱ ἀπειράριθμοι καὶ μυριάνημοι ἰσοδοῖται... ὅλα ἐπιθεωροῦνται ἐπιμελῶς. Ἄλλ' ὅσον παρηγορητικὸν καὶ ἀν' εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιθεωρήσεως πάλιν δυσσάρεστον; κινεῖτε τὴν κεφαλὴν καὶ ἐπὶ τῶν δακτύλων ὑπολογίζοντες ψιθυρίζετε: Θέλωμεν καὶ τούτο, λείπει καὶ ἐκεῖνο... Εἰς ποίας θλιβερὰς σκέψεις ἐμβάλλει κάποτε τὸν ἄνθρωπον, ἡ θέα ἐνὸς πεζοτάτου... καστάνου!

✱

Μυριάδες στίχων ἐγράφησαν ἐπὶ εὐκαιρίας γυναικείων ἀστασιῶν, οἱ δὲ ποιεῖται αἰωνίως ἐπιμένοντες ἐπὶ μιᾷ τῆς ἐξῆς παρομοιώσεως: «Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ναοῦ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λατρεύωνται δύο θεοί». Ἄγνωστος ποιητὴς ἔγραφε πρῶτος τὴν ἰδέαν ταύτην, βεβαίως ὅμως οἱ ἄλλοι τὴν ἔγραψαν δεύτεροι. Ἄλλὰ διὰ τὸ ἀποφύγεμεν καὶ τρίτους τυχοῦν, γνωστοποιούμεν αὐτοῖς, ὅτι ἄπαντες ἔχουσι μέγα λάθος καὶ ἰσοῦ ἡ ἀπόδειξις. Ἐν Δαμασκῷ ὑπῆρχε ποτε καὶ χριστιανικός, ἐν ᾧ μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀνεξίτητης αἱ χριστιανοὶ ἱεροῦργον καὶ προσηύχοντο ἀφ' ἐνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ Τόδρκοι ἀνεγίνωσκον τὸ Κοράνιον. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ἕνα καὶ τῶν βαγδαίων ψαλμοφιδίων τῶν Χριστιανῶν, οἱ Τόδρκοι μὴ ἀκούοντες τὸ Κοράνιον ἠναγκάσθησαν νὰ τοὺς ἀποδιώξωσι μετὰ πολλῶν χρόνων καὶ νὰ μεταβάλωσι τὸν ναὸν εἰς μεγαλοπρεπὲς; τζαμίον, ἀλλὰ εἰς τοῦτο πταίσουσι αἱ μεγαλοφρονίαι τῶν Χριστιανῶν, αἵτινες ἀν κατεσιγάζοντο, θὰ ἐπέτρεπον ἔτι, εἰς ἡμᾶς μὲν νὰ βλέπωμεν τὴν παράδοξον συνοίκησιν Χριστοῦ καὶ Μωάμεθ, εἰς τοὺς ποιητὰς δὲ νὰ μὴ καταγράφονται πλέον τὰ αὐτὰς παραλόγους παρομοιώσεις.

✱

— Δοικτὸν σήμερον ἔχομεν καὶ τὸ ἵπποδρομιον! — Θὰ μεταβῆτε; — Π. Θανόν Σεις; — Ὁ βεβαίως! Θέλω νὰ ἴδω, πῶς μετὰ τόσους αἰῶνας, οἱ ἀπόγονοι τῶν Ὀλυμπιονικῶν διαγωνίζονται εἰς τὸν δρόμον. — Ὁ μὴ ἐλπίζετε ὅτι θὰ εὐρεθῆτε ἐν τῷ σταδίῳ, ἐν ᾧ ἐταλοῦντο τότε πάνδημοι ἀγῶνες. Μόλιον ἵπποδρομίαι τελοῦνται σήμερον παρ' ἡμῶν. Αἱ ἀρματοδρομίαι κατηργήθησαν ἀφ' οὗτο ἀνεκαλύφθησαν οἱ ἀμαζήλαται, οἵτινες ἀναπληροῦντες αὐτὰς καθ' ἐκείνου ἐλαύνουσι τὰς ἀμάξας τῶν ἀπὸ βυτῆρος ἀνὰ τὰς ὁδοὺς, αἱ δὲ πεζοδρομίαι... καὶ αὐταὶ κατηργήθησαν, ἀφ' οὗτου εἰσῆχθησαν... οἱ τροχιδόδρομοι.

✱

Εἶνε παλαιότερη ἡ ἀρχὴ τῶν ἵπποδρομιῶν. Οἱ Ἕλληνας τὰς ἐπανηγύριζον ἐν τῷ σταδίῳ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἐν τῷ Circus. Ἐλαχίστη δὲ ἡ διαφορὰ μεταξὺ ἐκείνων καὶ τῶν σημερινῶν. Ἐδίδοντο ἐπίσης τότε καὶ βραβεῖα καὶ κατὰ πολὺ ἐπισημότερα. Ὁ Καλιγούλας προσήνεγκε 2,000 σαστέρια ἧτοι 369 χιλιάδας δραχμῶν ἐν τινὶ ἵππο-

δρομικῷ ἀγῶνι εἰς τὸν νικητὴν ἑπτα Εὐτυχον. Καὶ τότε οἱ ἵπποι ἐφόρουσαν χρωματιστὰ ἑνδύματα, λευκά, κίτρινά, ἐρυθρὰ καὶ πράσινα. Ὁ Δομιτιανὸς μάλιστα, εἰσῆγαγε τὰ χρυσοῦ καὶ τὰ πορφύρα ἱμάτια. Καὶ τότε ἕκαστος ἵππος εἶχε τὸν ἀναβάτην τῆς, ἢ μᾶλλον, ἕκαστος ἀναβάτης τὸν ἵππον τοῦ. ὁπῆρχεν ὅμως καὶ μία ἐξαιρέσις ἐν Ῥώμῃ. Οἱ ἵπποι ἐκράτουσαν εἰς χεῖρας τῶν τὰς ἡλίας καὶ ἑτέρου ἵππου, παραλλήλως τρέχοντος, μετ' ὅλην δὲ τὴν ταχύτητα τοῦ δρόμου, ἐπέδων ἀπὸ τοῦ ἐνός εἰς τὸν ἕτερον. Κατ' ἀρχὰς μόνον οἱ δοῦλοι ἐχρησίμευον ὡς ἀναβάται ἀλλ' ἀκολούθως οἱ Ῥωμαῖοι εὐπατρίδαι ἐξήλευσαν, τὴν χάριν τῶν καὶ οὕτως ἐδημιουργήθη ἡ φυλὴ τῶν Gentlemenriders.

✱

Ἄλλὰ καὶ ἡ πεζοδρομία φαίνεται ὅτι ἔχει καὶ αὐτὴ τὴν ἐγγενεῖάν της. Δὲν θὰ φέρωμεν ὡς παράδειγμα τοὺς ἀκύποδας δημηκούς ἤρωας. Ἀπλῶς θὰ διηγηθῶμεν μίαν Πολωνικὴν παράδοξον, ἢ μᾶλλον ἐν ἱστορικὸν γεγονός. Κατὰ τὸ 804 οἱ Πολωνοὶ δὲν εἶχον βασιλεῖα. Πῶς νὰ εὐρωσι; Δὲν συνήθιζον τότε νὰ ζητῶσιν ἐκ τοῦ ἑξωτερικοῦ. Πηριζοῦσι λοιπὸν νὰ ἀπονεύσωσι τὸ βασιλικὸν στέμμα, εἰς τὸν πρῶτον ἐν πεζοδρομίᾳ νικητὴν. Νέος τις, ὁ ἀκυποδέστερος, ἐφθασε πρῶτος εἰς τὸ τέμα καὶ ἐπέστη ἐκείνους τῶν Πολωνῶν, ἵνα ἀποδειχθῆ, φαίνεται, ὅτι οἱ βασιλεῖς πρέπει ἢ νὰ στέκωνται καλὰ εἰς τοὺς πόδας τῶν ἡ... νὰ εἶνε ταχύποδες διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον.

✱

Ἄς ἐπανέλθωμεν εἰς τὰς ἵπποδρομίας. Ἐν Γαλλίᾳ ἡ ἀρχαιότερα (509 μ. Χ.) εἶνε γνωστὴ ἕκτινος δημοτικῆς ἀσπασίας, ἔξ οὗ καταφαίνεται ὅτι ὡς βραβεῖον δὲν ἰδῶθη τότε στέφανος, ἢ κύπελλον χρυσοῦν, ἢ χιλιάδες τινές, ἀλλ' ἰδῶθη, ὡς βραβεῖον εἰς τὸν νικητὴν, Αἰνδύρα ἢ κόρη τοῦ βασιλέως τῆς Ἀρμερικῆς. Οἷον ζηλευτὸν βραβεῖον!

✱

Οἱ Ἄγγλοι πάντοτε πεζότεροι ἀλλὰ καὶ πρακτικώτεροι ἔδιδον ὡς βραβεῖον ἕνα κώδωνα χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν. Καὶ λέγεται ἔτι παρ' αὐτοῦ δια τὸν πρῶτον νικητὴν: Ἐκέρθησε τὸ κοῦδοῦν!

✱

Ἄλλ' ἐν Ἀγγλίᾳ αἱ ἵπποδρομίαι κατήνησαν τὸ προσφιλέστερον πάθος τῶν κατοίκων. Ὁ ἀνεγνώστη πολλὰ περὶ αὐτῶν. Ἀρχοῦσιν. Ἡμεῖς θ' ἀναφέρωμεν τινα περὶ δύο ἵππων, τῶν ἐπισημοτέρων ἐξ ὧν ἑγέννησαν ἡ Ἀγγλία καὶ ὅλη ἡ οἰκουμένη! Ὁ εἰς ἐκατέτω «Ἐκλειψις» ὁ ἕτερος Flynn-Childers οὗτος ἐκατέτω καὶ «Δεδοσάτρ», ἦλθε δὲ καιρὸς, καθ' ὃν οὐδεὶς ἵππος ἐτόλμα νὰ διαγωνισθῆ πρὸς αὐτόν. Ὡς πρὸς τὴν «Ἐκλειψιν» ἀνεγνώμεν τὰ ἐξῆς ἐν τινὶ βιογραφικῷ λεξικῷ: Ἐγεννηθῆ τῆ 5ῃ Ἀπριλίου τοῦ 1764 ἐν τοῖς ἱπποστασίαις τοῦ οὐκοῦ τῆς Κομβερλάνδης ὑπὸ μη, τρὸς «Σπλιτίτας» θυγατρὸς τοῦ «Φηγοῦλου» καὶ ὑπὸ πατρός «Μέροκ». Τὸ ἔνδοξον στάδιόν της ἐπεράτωσε βαδίζουσα βραδέως, ἔξωθεν τοῦ ἵπποδρομίου, διότι ἐντὸς αὐτοῦ δὲν εἰσῆρχετο, μὴ εὐρίσκουσα... ἀνταγωνιστὴν. Ἀφῆκεν ὅμως εὐκλειεῖ ἐπίσης ἀπογόνους, κερδήσαντας βραβεῖα 4,000,000 φράγκων, χωρὶς νὰ ὑπολογισθῶσι τὰ ἀπειράριθμα δῶρα, στοιχίματα κ. λ. Καὶ ὅταν ἀπεβίωσεν ἐν εἰρήνῃ, ὁ κούριός της, Ὁ Kelly, ἐπέτρεψε — χάριν τῆς ἐπιστήμης! — νὰ γίνῃ νεκροφία ἐπὶ τοῦ σώματός της. Εὐρέθη δὲ ὅτι ἡ καρδία της ἐξέλιγε 13 λίτρας.

✱

Καὶ ἡ ἱστορία, θὰ ἐξακολουθῆ αἰωνίως παραδίδουσα εἰς τοὺς μεταγενετέρους, τὴν ἔνδοξον μνήμην τῆς μεγάλης ταύτης καρδίας!!

Ἡμδ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

(δημοδές)
Ἀπὸ ἀσπρὴ πέτρα ὄρηκε ἕνας ἄνθρωπος, ποὺ δὲν ἦταν ἄνθρωπος, φοροῦσε ποκάμισο καὶ δὲν τὸ βάζαν χεῖρα, κί ἀπάνω ἰς τὸ κεφάλι του κύργος θεμελιωμένος.

Αἰκ. Δρ.

Ἄν, ἀνεγνώστα, ὅπ' ἐμοῦ πεποικισμένος εἶται δὲν θὰ μὲ λύσης πόποτε κ' ἀδίκως τυραννίσαι. I. A. Κορ...

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ὁ κύβος τοῦ ἀθροίσματος τριῶν ἀριθμῶν καὶ τὸ τετράγωνον τῶν ἰδίων ἀριθμῶν νὰ ἀποτελέσωσι τοιοῦτον ποσόν, ὥστε ἀν προστεθῆ καὶ ὁ μεγαλύτερος τῶν ζητούμενων, νὰ εὐρεθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων τῶν Παρισίων δηλ. ὁ ἀριθμὸς 1,968'820.

Τίνες εἶναι οἱ τρεῖς οὗτοι ἀριθμοί;

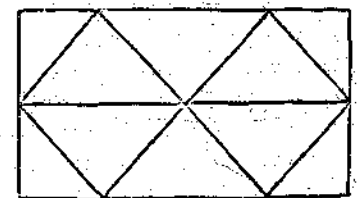
ΚΥΒΩΔΕΣΟΝ

Κ
Α
Μ
Η
Λ
Ο
Σ
Α
Λ
Σ

Νὰ συμπληρωθῆ τὸ ἐξῆς τετράστιχον καὶ νὰ εὐρεθῆ ὁ ποιητὴς του.

Πῆγα εἰς...
...τὴ θάλασσα
εἶχα... τάλληρον
κρίμας...

Μονοκονδυλεῖα

ΔΥΣΕΙΣ

Αἰνίγματα. Αὐχὴν· χήν. Σκάλα.

Ἡ πρόβλημα. Τὸ τάγμα συνέκειτο ἐξ 8 ἄξιωματικῶν, ἐκ 32 ὀπαξιωματικῶν καὶ ἐξ 960 ἀπλῶν στρατιωτῶν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Γ. Κ. Τσ. Ἰωάννινα. Σας εὐχαριστοῦμεν. — κ. Εὐστ. Κ. Φρ. Κοπαριστίαν. Τυπγραφικὸν λάθος, μάς συγχωρεῖτε. — κ. Φ. Ἐνταβθ. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ σας ἴδωμεν, ὡς καὶ τὸ φυλλάδιον περὶ τῆς νήσου Μυκόνου. — κ. Δ. Φ. Δεδὲ-ἀγάς. Παραγγελία σας ἐξετελέσθη. — κ. Τζ. Λάρισαν. Ἐλήφθη χαριστάτη ἐπιστολή εὐχαριστοῦμεν. — κ. Π. Κωνσταντίνουπολιν. Ἐλήφθη σας εὐχαριστοῦμεν. — κ. Γ. Β. Καρδίτσαν. Ἐλήφθη σας εὐχαριστοῦμεν. — κ. Σ. Κλα. Αἰτωλικῶν Παραγγελία σας ἐξετελέσθησαν. — κ. Γ. Σ. Μασσαλία. Εὐχαριστοῦμεν καὶ αὐτὸς. — κ. Γ. Σ. Αἰουκάδα. Ἀναμνηστικὸν διατριβὴν σας. — κ. Γ. Ἰ. Μουτλίτην. Ἐπιθυμία σας ἐξεπληρώθη.